

118.614

A p u l y k a

Írta: NÓTI KÁROLY

A darab előadási joga 5 pengőért megszerezhető a szerzőnél (Címe: Nóti Károly, Budapest, Baross-utca 126). — Copyright by Nóti Károly, Budapest. — Az engedély nélküli előadást szigorúan bünteti a szerzői törvény.

Színrekerült a Kis Komédiában a következő szereposztásban:

Klein Dávid: Rott Sándor; Rózsa Gergely: Rózsahegyi Kálmán; Eszti: Tubay Nusi; Zsuzsi, parasztlány: Tubay Sári; Bakáné: Liszt Terike.

(Szín: Vegyeskereskedés utcai frontja faun. A boltajtó felett firmatábla: Klein Dávid fűszer- és norinbergi kereskedés. A boltajtó félfáján egy köteg ostor csüng, odátámasztva egy köteg ostornyél, az ajtó előtt egy fahordó, ráírva: „Rézgálé”. A zajtótól jobbra a falon tábla: A Fonciere Biztosító Társaság ügynöksége. Az ajtótól balra pad a fal mellett. Nyáresti szürkület. Történik: ma.)

Eszti, Zsuzsi

Eszti (boltoslány, a padon ül, kezében kézimunka): Hát akkor azt úgy kell csinálni Zsuzsi, hogy bemenjete Szoboszlóra vagy tán még jobb, ha Debrecenbe mentek, amán nem nagy költség!

Zsuzsi (paarsztlány): Osztán hogy álljunk?

Eszti: Ne félj semmit, azt a fényképész majd megmondja, hogy hogy álljatok.

Zsuzsi: Én azt szeretném, ha Jóska úgy itölelné a nyakamat, én meg úgy ránéznék. Várjon csak kisasszony, van is nekem egy ilyen képem. (Kebeléből elővesz egy képet.) Itt van a!

Eszti: Te csacsi, hiszen ez egy filmjelet!

Zsuzsi: Hát osztán! Akármilyen jelenet, mégis olyan szépen kilátszik ebből a szerelem!

Eszti: Hát osztán szeretet?

Zsuzsi: Kit?

Eszti: A Jóskát.

Zsuzsi: Mért ne szeretném? Szép legény! A kisasszony is szereti a Jenő úrfit!

Eszti: Honnan tudod?

Zsuzsi: Onnan, ahonnan mindenki tudja. Meglátszik az abbul, ahogy ránéz, meg ahogy járkál vele a faluban, meg ahogy állnak egymás mellett, osztán beszélgetnek. Hát jól is teszi egy olyan szép fiatal emberert lehet is szeretni!

(Bakáné és Dávid egvűtt be a boltajtóból. Parasztasszony, kezében valami csomag.)

Bakáné: Elég baj az Dávid úr, hogy mindig kurtábbak lesznek a napok! A nyárból legalább annyija van a szegény embernek, hogy nem adja ki petróleumra a drága pénzt!

Dávid (ötvenéves ember, szakállal, pipával): Annak a szegény botosnak is meg kell élni valamiből, Bakáné lelkem!

Bakáné: Szegény botos! Ugy, úgy, csak panaszkodjon, Dávid úr! Van négy háza a faluban, szőlője, földje, osztán még panaszkodik!

Dávid: De azt nem nézi lelkem, hogy mennyi adósságom van. Meg az a sok adó, földadó, házadó, kereseti adó — még szerencse, hogy nem fizetem — forgalmi adó, oszt itt van a legnagyobb adó a (Esztikére mutat).

Bakáné: A kisasszony? Hát az miféle adó?

Dávid: Eladó! Egy eladó lány a legnagyobb gond!

Bakáné: Csak ne legyen magának arra gondja, Dávid úr, az ilyen szép lányt úgy elkapkodják, mint a potya portékát. Na, Isten áldja meg!

Dávid: Adjon Isten, Bakáné! Osztán mondja meg az urának, hogy ha lesz érkezése, hordja be nekem azt a kis szénát!

Bakáné: Megmondom, meg! Isten áldja! (EL)

Dávid: Isten áldja! (Zsuzsihoz.) Hát hogy vagy Zsuzsi?

Zsuzsi: Jól vagyok, Dávid úr!

Dávid: Hát mikor lesz a lakodalom?

Zsuzsi: Édesanyám szüret utánra gondolja, de Jóska hamarabb szeretné!

Dávid: Hát te?

Zsuzsi (szégyenlősen): Én is!

Dávid: Hát akkor meg miért fogod a Jóskára? Hej, nagy kanállal fogok én enni abban a lakodalomban!

Zsuzsi: Nem fog ott enni Dávid úr még kis kanállal se!

Dávid: Mér, tán nem hívtok meg minket?

Zsuzsi: Hászen, meghívni, meghívjuk. Csak Dávid úr nem eszik abból az ebédből, amit mi főzünk!

Dávid: Dehogy nem jányom, eszem én biz' a. Majd adtok egy jó nagy darab kolbászt, meg egy kis sonkát...

Eszti (nevet).

Zsuzsi: Menjen már Dávid úr, ne figurázzon. Hogy még maga enne sonkát!

1941. évi 8488. sz.

118614

Dávid: Eszem biz én!... Libasonkát... a comb is sonka!

Zsuzsi: Hanem hát mondok én valamit. Édesanyám majd elvágja a nyakát egy libának, osztán abból ehetsz Dávid úr.

Dávid: Hát hogyné! Pláne, ha anyád vágja el a nyakát!

Zsuzsi: Hát kezét csókolom, Eszti ke-
asszony. Akkor úgy lesz, hogy bemegyünk
Debrecenbe, osztán a Jóska megmondja
majd, hogy hogy álljunk. Isten áldja meg!

Dávid: Osztán mondd meg édesanyá-
nak, hogy gyömbér, fahéj, mazsola a ka-
lácsba, meg rizskása a töltöttkáposztába,
van minálunk. Csak jöjjön, oszt vegyen...

Zsuzsi: Jaj, Dávid úr, hűn vagyunk még
attul!

Dávid: Te csak ne félj semmit jányom,
rövidesen itt lesz az az idő... Mert mondd,
hogy Jóska nagyon sürgeti, meg még tán
te is...

Zsuzsi: Sürgetjük bizony. Na, Isten
áldja meg. (El.)

Eszti: Ez is férjhez megy, pedig három
évvel fiatalabb, mint én.

Dávid: Nagy kunszt, hogy férjhez megy.
Kihez megy férjhez? Szeder Jóskához.
Egy Szeder Jóskához már te is férjhez
mehettél volna. Csak úgy férjhez menni
fiam, nem nagy művészet! Egy jó pártira,
arra várni kell!

Eszti: Apa mindig jó pártiról beszél. Az
a legjobb párti, ha az ember boldog lesz!

Dávid: Esztikém, hát én nem azt aka-
rom, hogy boldog legyél! Hát mit akarok
én? Hát mért dolgozom én ebben a bolt-
ban reggeltől estig, hát mért verem én a
fogamhoz a garast, hát mért jártam én be
sárba, hóba, esőbe a kocsikenőcsért, meg
a petróleumért a városba, hát mért gyűj-
töttem én össze ezt a kis vagyont, hát nem
azért, hogy te boldog legyél?

Eszti: Én pedig Jenő nélkül sose leszek
boldog!

Dávid: Fiam, ezt a Jenőt pedig nekem
többet ki ne ejtsd! Ki ez a Jenő? Mi ez a
Jenő? Egy nímánd!

Eszti: Okleveles mérnök.

Dávid: Okleveles mérnök. Mit mér?
Amióta hazajött Brünnből, itt van az any-
jánál. Miféle mérnök az, aki nem mér
semmit! Állása nincs, pénze nincs, csak két
hosszú lába van, meg két nagy szeme, ami-
vel egész nap bámul téged. Ha volna egy
kereskedő, ha értene az üzlethez, még azt
se bánnám, hogy nincs pénze! De az én ke-
serves kis vagyonomat, az én kis boltomat,
odaadjam egy embernek, akinek dunsztja
sincs ahhoz, hogy mi az üzlet? Egy hosz-
szú, nagy ember, aki egész nap sétál a fa-
luban és sóhajtozik és ahogy megadja az
Isten az estét, ideáll az ablak alá fűtől-
ni, mint egy rigó! Ki hallott már olyat, hogy
egy komoly ember egész éjszaka fűtől-
jön?! Ennek adjam én a bótomat! Ennek
fogalma sincs arról, hogy mi az üzlet?

Eszti: Még megtanulhatja!

Dávid: Ez? Soha az életben! Mikor én
ilyen idős voltam, már vettem búzát, már
közvetítettem gyanjut, már volt egy kis
pénzem!

Eszti: Még csak huszonöt éves!

Dávid: Csak? Én huszonöt éves korom-
ban már kétszer voltam fizetéseképtelen!
Áh, fiam, ez nem parthie! Nézd, Esztikém,
ma megjött a Sternékhez az a Simon De-
zső...

Eszti: Erről ne beszéljünk! Nekem ez az
ember nem kell!

Dávid: Nézd, kislányom, ennek van egy
kis pénze, ez egy nagyon intelligens fiú és
egy nagyszerű kereskedő, aki gyerek korá-
tól kezdve tudja, hogy mi az üzlet!

Eszti: Akármennyire tudja, nekem még-
sem kell!

Dávid: Most osztán elég legyen! Szegény
boldogult anyád mit szólna, ha odaadná-
lak egy emberhez, aki nem fog tudni el-
tartani! Ma este átmegyünk a Sternékhez
és meg fogsz ismerkedni avval az ember-
rel! Lehet, hogy még sokkal szebb, mint a
mérnök úr! (Balra figyel.) Ez a szemte-
len paraszt már megint erre jár. Mára
legalább ötször ment el itt a bolt előtt!

Eszti: Hagyja el már ezt a szegény Ger-
gely bácsit, mit szídjá mindig? Egy ron-
gyos pulykáért érdemes olyan sokáig ha-
ragban lenni.

Dávid: Nekem hiába beszélés! Te lehetsz
vele olyan jóba, ahogy csak akarsz, bár
az is egy szemtelenség, hogy te egy olyan
emberrel vagy jóba, akivel az apád harag-
ban van, de én ebbe az életbe nem állok
szóba vele!

Eszti: Ugyan édesapám! Egy rongyos
pulykáért!

Dávid: Nem az a pulyka fáj nekem! Ha-
nem egy harmincéves szomszéd leüsse a
szomszédjának a majorságát, amiért az
egyszer átmegy a kertbe? Erre is csak
egy paraszt képes! Hát az ő malaca nem
jött át mihozzánk? Hát nyúltam én ahhoz
a malachoz? Hát szóltam én egy szót en-
nek a malacnak? És még neki áll feljebb!
És még ő van megsértve! És máshova
meg vásárolni! Az életben nem állok vele
szóba! Egy ilyen vén tekergő!

Eszti: Tudja mit, papa! Most itt fog el-
menni, várja meg és béküljön ki vele!

Dávid: Én? Egy ilyen paraszttal? Az
életben soha többé nem állok vele szóba!
Nem is akarom látni! (Dühösen bemegy
a boltba.)

Gergely (ötvenöt év körüli parasztem-
ber): Hát itt vónék!

Eszti: Várjon egy kicsit, drága Gergely
bácsi, nehogy apa kijöjjön.

Gergely: Ne félj semmit lányom, nem
jön az ki, amíg én itt vagyok! Ugy fél az
éntőlem, mint a nyúl a puskától. Nem lát-
tad, hogy beisskolt. Mihelyt meglátta,
hogy jövök!

Eszti: Hát volt ott Gergely bácsi?

Gergely: Voltam biz én!

Eszti: Megjött?

Gergely: Meg biz a!

Eszti: Láta?

Gergely: Láttam biz én. Ugy volt, hogy elmentem a Sternhez, mondom, hogy jöttem avégett a sarj: végett, akit most kaszáltak a Püspök-réten, mert úgy hallottam, mondom, hogy eladó! Pedig eladó a fenét, mer az se volna neki elég, ha öt-annyi sarjút tudnának kaszálni. Osztán az a fiatal úr éppen ott vót az udvarba, éppen beszélgetett a Sternével.

Eszti: Hogy néz ki?

Gergely: Hát hogy nézzen ki egy izraelita fiatalember? A két lábszárán nadrág van, van neki két füle, két szeme, osztán bűr van neki itt (mutatja az arcát).

Eszti: Menjen már Gergely bácsi, maga is csak tréfál, amikor nekem olyan nagy bánatom van!

Gergely: Még azt mondd, hogy bánat?

Eszti: Az hát! Ma este át kell menni apával a Sternékhez!

Gergely: Hát osztán! Átmentek! A még, Ielkem, nem lakodalom! Ne félj semmit, nem veszik a lányt olyan könnyen! Még ha akar sem hátha még nem akar! Én az én feleségemhez, Isten nyugtassa szegényt, három kerek esztendeig jártam, mán a kapufa is kidült, aminek támaszkodtam, mán meg is vertem szegényt, mán a Jani fiam is a világon vót, osztán még mindig nem vót a feleségem. Nem megy az olyan könnyen. Az kéne jányom, hogy beszéjj az apáddal. Nem rossz ember az, csak imitt-amott megkutyálja magát. Bőgjél jányom egyet-kettőt, de ne csak úgy szárazon ordíts, hanem a könnyed is csurogjon... az jó lesz, mert az izraelita ember nem bírja a könnyeket!

Eszti: Hát én megmondtam neki most is, hogy a Jenőhöz akarok feleségül menni!

Gergely: Osztán mit mondtott?

Eszti: Hogy erről szó sem lehet!

Gergely: Hogy mér, azt nem mondta?

Eszti: Azt mondta, hogy Jenőnek nincs állása!

Gergely: Miféle állás kell neki? Megesküsztek Ielkem, osztán a Jenő beáll a boltba. Van ott munka kettőnek is.

Eszti: Éppen az a baj, mert apa azt mondja, hogy Jenő nem ért az üzlethez!

Gergely: Mit kell ahhoz érteni! Ha azt mondaná, hogy nem ért az asztalos mesterséghez, vagy teszem azt a vincellérséghez, hát azt mondanám, hogy egye ki a fene, igaza van, mert hát ami igaz, igaz, ennek fortélyja van. De mit kell érteni a bolthoz? Adjon Isten, azt mondja, van rizskása? Van! Nahát, adjon egy félfer-tájjal, itt a kása, itt a pénz, Isten áldja meg! Mi van ezen érteni való?

Eszti: Azé azt mondta, hogy Jenőnek nincsen üzleti érkeke és hát nem bízza rá

a bótót, mert nem ért az üzlethez! Beszéljen vele, drága Gergely bácsi!

Gergely: Hiszen én beszélek örömet, csakhogy látod, hogy nem áll velem szóba. Szalad elüllem, mint a kergült birka!

Eszti: Béküljenek ki!

Gergely: Hászén én nem haragszom. Ki a fene tudta, hogy a tiétek a pulyka! Meg ha akar a római pápáé is, akkor is letöröm a lábát, ha az én dohánypalántámat kaparja ki! Én ottan óvom, fagytól, dértől, fináctól, meg minden más veszedelemtől azt a kis szívniyalót, erre jön egy olyan buta majorság, osztán tönkre teszi az ember dohányját. Hát miféle az a pulyka? Pénzügyminiszter? A fene egye meg! Osztán másféle ok miatt nem szól, csakhogy nem ért az üzlethez?

Eszti: Azt mondja, hogy máskülönben nincs ellene kifogása! Beszéljen vele, drága Gergely bácsi, az Isten áldja meg! Hiszen tudja, hogy mikor jóban voltak, apa mindig hallgatott magára!

Gergely: Hát amikor lovat vásárolt, vagy adott, vagy amikor megvette a Geleiféle fődeket hát akkor igaz, hogy haligatott rám. Dehát Ielkem, a lány megint más portéka! Mert jányom, a lú, ha teszem azt kehes, hát vagy kigyógyul, vagy rá-sózza valakire az ember, de már teszem azt, a gyermekében az embernek benne van a szíve, vére, osztán ilyenkor nem igen lehet tanácsot adni, mert nézd csak, kisjányom, igaz, hogy én most vagy egy fél éve haragban vagvok a te apáddal, de azír ú mégis csak azt akarja, hogy boldog legyél. Mert nehogy azt hidd, hogy az egy rossz ember. És bizony, ha én nem látnám, hogy ez a Jenő egy tisztességes, jóra való fiatalember, hát nem is beszélnék én az apáddal egy szót se!

Eszti: Hát beszélni fog, Gergely bácsi?

Gergely: Fogok biz én!

Eszti: Mikor?

Gergely: Most mindjárt. Jobb az ilyesmin túllenni. Igaz biz a! Jenő úrri ott van a templomnál, azt mondta, hogy szóljak neked.

Eszti: Hát akkor én megyek is! Beszéljen apával, drága Gergely bácsi!

Gergely: No, no, ne félj semmit! Majd szólok én most neki!

Eszti: A templom mellett van?

Gergely: Ott, ott! Csak menj!

Eszti (el).

(Kis szünet.)

Gergely (benyitja a boltajtót): Minden jókat adjon az Isten!

(Kis szünet.)

Gergely (ugyanúgy): Mondom, hogy jó estét kívánok!

Dávid (megjelenik az ajtóban): Jó estét, mi tetszik?

Gergely: Hát osztán, van ostornyé!

Dávid: Először is már harminc éve, hogy mindig nálam vesz ostornyelet, hát akkor

mért kérdi, hogy van-e ostornyel? Másodszor meg itt csüng vagy húsz darab a szemem előtt!

Gergely: Szóval van ostornyel, ugye?

Dávid: Ha nem volna, akkor nem csüngne!

Gergely: Eladó?

Dávid: Hát mit gondol, miért tartom őket? Dísznek?!

Gergely: Mert úgy gondoltam, hogy talán az én számomra nem volna eladó!

Dávid: Mért ne?

Gergely: Mert úgy látom, hogy Klein úr haragot tart velem?

Dávid: Na és ha tartok? Nálam a kuncsaft, kuncsaft. Akármilyen tekerő legyen, akármilyen aljas ember legyen, akármilyen rossz szomszéd legyen, nálam a kuncsaft, kuncsaft!

Gergely: (nyel egyet, nézegeti az ostornyelet): Osztán mit kóstál?

Dávid: Két pengő!

Gergely: Az huszonötezer, ugye? Sok pénz egyszerre, mert még dohányt is kelene venni. E fáj legjobban az embernek! Azt a drága píz kiadni a trafikért, osztán az ember csak úgy belefújja a levegőbe.

Dávid: Az államnak is élni kell!

Gergely: Hászén éntőlem élhet, csak hogy ú nem kér, hogy Rózsa Gergely, hát te miből élsz? Az is igaz, hogy én tülem nem sokat árul a kincstár, mert az én kis dohányom, akit ültettem mostég tartott. Eltartott vóna biz a még újig is, ha a palántát ki nem kaparják a kertből.

Dávid: Ki kaparta ki?

Gergely: Valami pulyka, a ménkü üsse meg. Máig se tudom, hogy kié vót, csak hozzá hajítottam egy darab fát.

Dávid (gúnyosan): Máig se tudja, hogy kié vót?

Gergely: Nem biz én!

Dávid: (dühösen): Hát tudja mit, az enyém vót!

Gergely: Ugyan már, ne mondja!

Dávid: De domdom!

Gergely: Ájnye, de sajnálom. Ha tudtam vóna...

Dávid: Akkor is hozzáhajított volna egy darab fát!

Gergely: De nem olyan nagyot. Nem kell azír haragudni, Dávid szomszéd. Mert az embernek a rendje, hogy a jószágra vigyázni kell, nehogy a tilosba menjen. Mert ebbe döglött bele a falu bikája is. Az a tekerő csordás beengedte a lúherébe, osztán fölfújódott. Most osztán az enyim a felelősség, mert én is esküdt vagyok. A bíró komám meg ollan szomorú, hogy még gyászlobogót is ki akar tenni a bíróság házára.

Dávid: Gyászlobogó egy marháért! Micsoda butaság ez?

Gergely: No, no! Hát gyönyörű jószág volt!

Dávid: Akármilyen gyönyörű jószág! A

mult héten meghalt az a kisbíró, azért se tettek ki gyászlobogót!

Gergely: Hászén ez nagyobb veszteség is, David szomszéd, mert nézze, amikor szegény Veréb Gáspár meghalt, az Isten nyugtassa, egyszerre harmincan is jelentkeztek albírónak, de most, egye ki a fene, egy se jelentkezik bikának!

Dávid (dühösen): Hagyjon békén az ilyen butaságokkal! (Magában.) Hogy ez milyen buta ember!

Gergely: No, no! Azír, ha az ember elgondolja, hát marha egy jószág egy ilyen barom! Tudja, hogy árt neki az a lúhere, osztán mégis telezabálja magát, a fene egye meg, nem tud magára vigyázni. Mert nízze, én, teszem azt, tudom hogy az én gyomrom nem szívleli a töltött káposztát, én nem is eszem többet öt-hat tányérnál.

Dávid: Hát hiszen, ha annak a bikának annyi esze lenne, mint kendnek! Ű lenne itt az esküdt, nem kend. (Magában.) Hogy ez milyen buta ember!

Gergely: Hát egy pengőt adok ezért az ostornyelért!

Dávid: Akkor inkább hadd csüngjön ott tovább!

Gergely: Igaz biz a, Dávid szomszéd! Ugy hallom, hogy ecceribe lakodalom lesz maguknál!

Dávid: Hol vagyunk mi még attul!

Gergely: Itt lesz az egy-kettőre! Ippen most vótam a Sternnél, ott mondták, hogy az a fiatalember, amelik máma gyött, hogy azért gyött vóna, hogy az Esztikét megnézzze.

Dávid: Láttá?

Gergely: Láttam biz én! Hát elég jóvágású fiatalember!

Dávid: Ugye van olyan kinézésű, mint a Farkas Samu fia, a Jenő?

Gergely: Hát ollan ippen nincsen, mert ami igaz, igaz, annak nagyon jó kiállása van! Ritkaság izralitába!

Dávid: Miféle kiállítás? Mit kell nekem a kiállítás! Én a lányomat jól akarom férjhez adni és passz!

Gergely: Hát ippen ezt akarom mondani, Dávid szomszéd, hogy azt az Esztikét, ezt a gyönyörűséges, jószágos kis virágszálat úgy kell elereszteni a háztul, hogy az meg legyen elégedve. Mert az életben egy kis boldogság sose árt!

Dávid: Azt maga csak bízza rám, Gergely szomszéd. Ne törődjön maga avvall!

Gergely: Ne törődjek? Már minthogy én ne törődjek? Hiszen, rendben van, nem törődök no! Igaz is, mit törődjek én a más gyerekével? De bezzeg, mikor szegény anyja, az a szépséges Regina meghótt, osztán maga a másik szobában feködt, élet és halál között, akkor az a szegény menyecske ideadta nekem a pólyát, hogy aszongya, vigyázzon erre a kislányra, Gergely bácsi lelkem. Ez tán nem igaz?

Dávid: Hászen, igaznak, igaz!

Gergely: Hát az Isten nyugtassa az én szegény feleségemet, hát nem ű szoptatta? Hát nem ott nőtt fel nálunk az udvarba, há nem ott tanult meg járni a kis kövér lábával, hát nem ott tanulta meg a beszédet nálunk? Tán nem igaz?

Dávid (megilletődve): Hát én mondtam, hogy ez nem igaz?

Gergely: Hát amikor berukkoltunk a háborúba, maga is, meg én is, hát éppen ott vót nálunk az a kis lány. Ki főzött rá? Az én feleségem! Ki mosott rá? Ki vetette meg az ágát? Az én feleségem! Ki fürdette, ki mosdatta? Az én feleségem! Ki vitte el az iskolába a hátán, hogy ne érjen a sárba a kis cipője? Az én feleségem! Hogy maga megfizette egy pár forinttal! Az a pénz már régen nincsen meg, de a lány itt van, olyanra nőtt, mint a gyönyörű rózsafa! Hászen a magáé ez a rózsza, az biztos, de hát a kertészről, aki felnevelte, el lehet-e tiltani a rózsának a szagát? (Kis szünet, nézi az ostor nyelet.) Egy pengő húszat adok érte!

Dávid (majdnem síró hangon): Egy ötvenért elviheti! (Szünet.) Hászen tudom én, Gergely szomszéd, hogy maga jó ember. De hát azért mégis csak az én jányom és hát itt már hónapok óta bolondítja az a Farkas-fiú. Hát én ehhez nem adom, érte?

Gergely: Hát éppen én is erről akartam beszélni, mert én is látom, hogy mindig együtt vannak ezek.

Dávid: Hiába beszél maga is! Ehhez nem adom!

Gergely: Igaza van, Dávid szomszéd. Ne is adja ehhez az emberhez!

Dávid: Na, ugye! Már mérges voltam, Gergely szomszéd, mert azt, hogy maga is azt akarja mondani, hogy hozzáadjam ehhez a Jenőhöz.

Gergely: No még csak az kéne! Ebbe má én se egyeznék bele! Igaz, hogy majd megbolondul érte az a szegény kislány, az is igaz, hogy kisérti a szemét érte, mivel hogy azt mondja, hogy nagyon szereti!

Dávid: Abbul még nem lehet megélni!

Gergely: Igaz, hogy egész iccaka nem alszik az a szegény kislány, mert egyre bánkódik!

Dávid (ijedten): Bánkódik?

Gergely: Egész iccaka!

Dávid: Szegény kicsi drága gyermekem. (Elszántan.) És én még se adom hozzá! Inkább bánkódjon egy hónapig, vagy egy évig, mint egész életében!

Gergely: Jól mondja, Dávid szomszéd! Ne is adja! Igaz, hogy jó kiállású legény!

Dávid: Hagyja már azt a kiállást! Mi féle kiállítás?

Gergely: Igaz, hogy iskolázott, meg hogy jó familiából való, de mit ér mindaz, ha ű maga nem tisztességes ember!

Dávid: Azt én nem mondtam, hogy nem tisztességes!

Gergely: De én mondom!

Dávid: Hát én nem tudok róla semmit, hogy ne volna tisztességes.

Gergely: Igep, mert maga még nem csinált vele seftet!

Dávid (csodálkozva): Seftet?

Gergely: Seftet hát. Mert engem becsapott, az apja mindenit, pedig én nem egykönnyen eszem meg a kefét!

Dávid: Becsapta? A Farkas Jenő?

Gergely: A hát! Eljött hozzám a múlt hetekben, hogy azt mondja, Gergely bácsi vegyen kend egy vetőgépet. Mondom, nem kell az énnékem, mérnök úr. De csak nem hagyott békén!

Dávid (fokozódó érdeklődéssel): Nem hagyta békén?

Gergely: Nem, az Istennek se! Legalább tízszer jött a nyakamra!

Dávid: Hát azt úgy kell csinálni, mert a gépüzlet, az nehéz!

Gergely: No már most, várjon csak! Aláírat velem valamit, hogy azt mondja kétszáz pengő az ára és fertályonként kell fizetni ötven pengőt. Erre a végén kitűnik, hogy nem fertályonként kell fizetni, hanem havonta a kétszáz pengőt. Hát ebből is láthatja, hogy nem tisztességes ember!

Dávid (nevetve): Mért ne vóna tisztességes?

Gergely: Hiszen becsapott!

Dávid: Ez nem becsapás, ez csak egy trükk! Megjegyzem, nem is egy rossz trükk! Ez is fertály, az is fertály! Én sose tudtam, hogy ez az ember üzletekkel foglalkozik!

Gergely: Ez? Egész nap abba futkos itt a faluba, vesz az búzát, gyapjút, amit csak tud! Csak úgy látszik, hogy szegényen, mert hogy ő mérnök! Pedig hát olyan az, akár a többi izralita. Csakhogy még ravaszabb!

Dávid: Megjegyzem, nagyon jó kiállású fiú és hát művelt ember!

Gergely: Csakhogy nem tisztességes!

Dávid: Dehogy nem tisztességes. Azért, mert valaki kitanál egy üzleti fogást! Micsoda beszéd az? Mért ne volna ezért tisztességes? Mennyit ígért ezért az ostor nyélért?

Gergely: Egy pengőt!

Dávid: Nem egy pengő húszat? Tudja mit, vigye el!

Gergely: Hászen jól van no! Én elvihetem, ámbátor a felét sem éri, hanem vigyázni keli a Jenőre, mert mondom, hogy nem tisztességes ember osztán nem kell ám ehhez hozzáadni azt a kislányt!

Dávid: Hát mondja, mit csináljak, ha szereti? (Magában.) Nem egy rossz trükk!

Gergely: Szereti? Ebből nem lehet ám megélni! Ott van az a másik, amellik idejött a Sternéhez, inkább ahhoz adja, Dávid szomszéd!

Dávid: Dehogyan adom! Mit tudom én, hogy kicsoda az? Lehet, hogy jóra való, de lehet hogy nem jóra való! Ki tudja azt ellenőrizni?! Egy idegen emberről! Különben is semmi köze hozzá, hogy kihez adom a lányomat!

Gergely: Nekem nincsen semmi közöm?

Dávid: Igen, magának!

Gergely: Ejnye! A mindenit! Hát nem az én feleségem...

Dávid: Már megint jön avval... Hagyjon nekem békét! Érti?

Eszti (balról be): Jaj, apukám, jaj Gergely bácsi, maguk csak nem tudnak békességben élni... Már megint veszekednek!

Gergely: Lehet is a te apáddal békesség-

ben élni? Erővel ahhoz a Jenőhöz akar téged feleségül adni. (Integet.)

Dávid: Ahhoz adom, akihez akarom.

Gergely: Mondja, Dávid szomszéd, mért van az, hogy olyan jó szívvel lett a Jenőhöz?

Dávid: Azt maga úgyse fogja megérteni! Nincsen ahhoz elég esze egy parasztnak!

Gergely: Hát ami igaz, igaz. (Indul.) Nem lehet mindenki olyan okos, mint maga!

(Függöny.)

Összeállította: Grätzer József.

F. k.: Kiglics Imre, XIII., Szt. László-út 8.

Klein Jenő nyomda, VII. Lovag-u. 20.

Ujból kapható híres szindarabok:

Öreg tekintetes.

Vígjáték 3 felvonásban.

Gárdonyi regénye nyomán írta Balázs Sándor.

Szuhay.

Vígjáték 3 felvonásban. zalai Szalay L.

A pulyka.

1 felvonás. Nóti Károly.

A szecskavágó.

1 felvonás. Nóti Károly.

özv. Varga Ábrisé

1 felvonás, írta: Vándor K.

Végkimerülésig bandázs nélkül

1 felvonás, írta: Zágón I.

Miskából pesti fiú lett

1 felvonás, írta: Szenes E.

Sakk-matt

1 felvonás, írta: Zágón I.

